

SỐ 518

KINH CHIÊN-ĐÀ-VIỆT QUỐC VƯƠNG

Hán dịch: Đời Lưu Tống, Cư sĩ Thư Cừ Kinh Thanh.

Nghe như vậy:

Một thời, Phật cùng với một ngàn hai trăm năm mươi vị Tỳ-kheo ở tại vườn Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Khi ấy, có quốc vương tên là Chiên-đà-việt, phụng thờ đạo Bà-la-môn. Chính sách trị nước của nhà vua thường tin dùng các Bà-la-môn. Thứ phi của nhà vua đặc biệt được quý trọng, nuông chiều. Khi ấy, bà đang mang thai, các phu nhân khác ganh ghét, liền đem vàng cho Bà-la-môn, bảo họ gièm pha, tâu với vua: “Người này hung dữ, nếu sinh con, ắt sẽ gây hoạn nạn cho nước.” Vua nghe nói, rất buồn rầu, không vui, hỏi Bà-la-môn:

–Nên làm thế nào?

Bà-la-môn đáp:

–Chỉ nên giết đi là được.

Vua nói:

–Mạng người rất lớn, làm sao có thể giết?

Đáp:

–Nếu không giết đi, ắt sẽ có nỗi lo tan thân, mất nước, họa không nhỏ đâu.

Vua liền nghe theo lời nói ấy, đem bà ta giết chết một cách oan uổng, rồi chôn cất.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Về sau, đứa bé được sinh ra ở trong gò mả, nửa thân của người mẹ không bị thối nát, nên đứa bé được bú sữa mẹ cho đến ba tuổi. Sau đó, gò mả bị phá vỡ, đứa bé được ra ngoài, cùng vui chơi với chim, thú, chiều đến về ngủ trong mả. Khi đứa bé được sáu tuổi, với tâm Từ ban rộng khắp, nghĩ đến sự cực khổ của đứa bé phải cùng sống với chim thú, Phật liền hóa làm Sa-môn, mặc pháp y đến đó, gọi đứa bé lại hỏi:

–Con là con nhà ai, ở đâu?

Đứa bé vui vẻ thưa:

–Con không có nhà cửa, chỉ ngủ nghỉ trong mả này thôi. Nay con xin đi theo Đạo nhân.

Phật đáp:

–Con theo ta để làm gì?

Đứa bé thưa:

–Tốt xấu gì, con cũng theo Đạo nhân.

Phật liền dẫn đứa bé đi đến vườn Kỳ hoàn. Thấy các Tỳ-kheo oai nghi nghiêm túc, đứa bé rất vui mừng, bạch Phật:

–Con muốn được làm Tỳ-kheo.

Phật liền đồng ý, lấy tay xoa đầu đứa bé, tức thời tóc liền rơi xuống, tự nhiên có ca-sa đắp trên thân, đặt tên là Tu-đà, theo Phật thọ đại giới, siêng năng, gắng sức tiến tới, không lười biếng, bảy ngày liền đắc quả A-la-hán.

Phật bảo Tu-đà:

–Ông theo Phật thọ đại giới, đã nhổ sạch gốc rễ của sự ham muốn, đối với sinh tử, được tự tại. Nay ông nên đến hóa độ cho vua Chiên-đà-việt.

Tu-đà vâng lời Phật, cúi đầu đảnh lễ sát chân Phật, rồi đi đến nước kia. Đến nơi, Tu-đà đứng ngoài cửa cung, xin được gặp nhà vua. Vị hạ thần vào tâu vua:

–Bên ngoài có Đạo nhân xin muốn gặp nhà vua.

Vua nghe, liền đi ra gặp Đạo nhân.

Vua hỏi:

–Tôi có một mối lo lớn, không biết như thế nào?

Đạo nhân đáp:

–Nhà vua lo việc gì?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vua đáp:

–Tôi tuổi đã lớn, sắp đến thời già yếu mà trong nước không có người nối ngôi, do đó tôi rất buồn rầu.

Đạo nhân nghe nhà vua nói, ban đầu không đáp, chỉ mỉm cười mà thôi.

Vua liền giận dữ nói:

–Tôi nói chuyện với Đạo nhân, đã không đáp lại lời của tôi mà chỉ mỉm cười là sao?

Vua liền muốn giết Đạo nhân để trị tội.

Biết ý nhà vua, Tu-đà liền nhẹ nhàng bay lên đứng giữa hư không, phân tán thân thể, ra vào không gián đoạn.

Thấy thần thông biến hóa của Tu-đà, nhà vua sợ hãi, hối lỗi thưa:

–Con thật là ngu si, không phân biệt thật, giả, nguyện xin Đạo nhân một lần nữa cho con được quay về nương tựa.

Tu-đà liền từ trên không đi xuống, đứng trước nhà vua, bảo:

–Nếu đại vương đã có thể tự quy y thì rất tốt, nên tự quy y Phật. Phật là bậc Đại sư của tôi, là bậc Thầy trong ba cõi, độ thoát tất cả chúng sinh.

Nhà vua liền ra lệnh quần thần chuẩn bị xa giá đi đến gặp Phật.

Tu-đà liền dùng đạo lực, chỉ trong khoảng co duỗi cánh tay, đã đưa vua và quần thần đến chỗ Phật. Đến nơi, tất cả đều cúi đầu, đánh lễ sát chân Phật, quy y Tam bảo, xin thọ năm giới làm Ưu-bà-tắc.

Phật bảo nhà vua:

–Đại vương muốn biết Tỳ-kheo Tu-đà là ai không? Trước kia, vua nghe lời nói gièm pha của Bà-la-môn, giết đứa bé trong thai thứ phi, đứa bé ấy chính là đây. Sau khi người mẹ chết, đứa con sinh ra ở trong mả, nửa thân của người mẹ không thối rữa, đứa bé được bú sữa mẹ cho đến sáu tuổi. Nay đứa bé theo Ta tu đạo mới được như thế này.

Nghe Phật nói, vua kinh sợ không thể kìm chế được.

Phật nói:

–Thuở xưa, vào thời Phật Câu-tiên-ni còn tại thế, có quốc

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

vương hiệu là Phất-xá-đạt. Vua và ba ức người trong nước đều theo vua cúng dường Tam bảo. Khi đó, có người thường dân nhà nghèo, không nghề nghiệp, thường làm thuê cho những người giàu trong nước, chẵn bò đến hàng trăm con. Thấy vua và mọi người cúng dường Tỳ-kheo Tăng, người chẵn bò liền hỏi: “Các ông làm gì vậy?”

Mọi người đáp: “Chúng tôi cúng dường Tam bảo, về sau sẽ được phước báo.”

Lại hỏi tiếp: “Được những phước báo gì?”

Mọi người đáp: “Người có tâm trong sạch, cúng dường Tam bảo, về sau sinh ở chỗ nào cũng được an vui, tôn quý, không bị khổ cực.”

Người chẵn bò liền nghĩ: “Nhà ta nghèo cùng, khốn khổ, chỉ làm thuê chẵn bò cho người, tự mình không có thức ăn uống thì lấy gì mà cúng dường.” Lại nghĩ: “Chỉ bằng cách là trở về lén lấy sữa bò cô lại thành cao sữa, váng sữa rồi đem cúng cho các Tỳ-kheo với lòng trong sạch là được.”

Tỳ-kheo Tăng chú nguyện: “Nguyện cho ông, đời đời sinh ra ở đâu cũng được phước này. Từ đây về sau trải qua các kiếp sinh tử, đều hưởng được phước báo, hoặc trên thì làm chư Thiên, hoặc dưới thì làm vua những nước nhỏ.”

Mãi cho đến về sau này, khi ông ta đã được làm vua, đi săn bắn, thấy người trong nước có con bò cái tốt đang mang thai, vua liền ra lệnh cho người bắt giết con vật đó.

Phu nhân thưa với vua: “Chớ sai người giết con của nó.”

Khi ấy, người chủ bò chạy theo xin mổ lấy bò con ra đem về nuôi dưỡng. Người chủ bò quá tức giận nên nói: “Nguyện cho nhà vua như con bò ghé này.”

Về sau, thần hồn của nhà vua đó đến làm con của đại vương. Khi chưa sinh ra người mẹ đã bị vua giết chết. Tu-đà tức là người đó. Mẹ Tu-đà bị giết oan uống tức là phu nhân của vua thời bấy giờ. Bà-la-môn tức là chủ bò. Lý do Tu-đà sinh ra trong mả, nửa thân người mẹ không hư thối, nên Tu-đà được sữa để bú để tự lớn lên là vì đời trước đã đem váng sữa, cao sữa dâng cúng Tỳ-kheo Tăng.

Phật bảo:

–Tội phước tương ứng như bóng theo hình, chưa có người nào

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

làm thiện mà không được phước, làm ác mà không bị tai họa.

Nghe Phật thuyết giảng kinh, vua hiểu rõ, liền đăc đạo Tu-đà-hoàn, mọi người trong nước đều theo vua vâng giữ năm giới, thực hành mười điều thiện, quy y Tam bảo, hoặc có người chứng đăc Tu-đà-hoàn, Tư-đà-hàm, A-na-hàm, A-la-hán. Bốn chúng đệ tử, các chúng thiên, long, quỷ, thần nghe kinh đều hoan hỷ, đến trước Phật làm lễ rồi lui ra.

